

Da je bilo srečanje res delavno in tudi uspešno, najbolje pričajo zaključki in sklepi o nadaljnjem delu, ki se ne tičejo le bodoče organizacije teh srečanj, ampak zadevajo celotno jugoslovansko krasoslovje, gospodarstvo na krasu, predvsem vodno, terjajo pa tudi ukrepe in konkretne ter takojšnje akcije.

Andrej Kranjc

Mednarodni krasoslovni dnevi (v spomin J. Corbela), Metz (Francija), 23.—25. maj 1985

Srečanje so pod pokroviteljstvom Mednarodne speleološke (Komisija za kraško denudacijo) in Francoske speleološke zveze pripravili Francoska krasoslovna zveza, raziskovalna skupina UA 903 (Razvoj alpskega in mediteranskega krasa) pri CNRS ter Center za geografske študije Univerze v Metzu, ki je poskrbel za odlično tehnično izvedbo.

Srečanje je bilo posvečeno obletnici smrti znanega krasoslovca Jeana Corbela, ki je poleg drugega raziskoval in opisal tudi naš kras ter je precej pripomogel k razcvetu modernega slovenskega krasoslovja. V krajevnem okviru je imelo srečanje velik pomen, saj so o njem pisali lokalni časopisi, udeležence pa sta sprejela tudi mestni župan in rektor univerze.

Po pozdravnih nagovorih sekretarja Mednarodne speleološke zveze H. Trimla z Dunaja in vodje UA 903 J. Nicoda iz Aix, se je srečanje pričelo z dvema daljšima prispevkoma o življenju in delu J. Corbela. Prvi je o Corbelu in njegovem vplivu na razvoj krasoslovne misli v letih 1955—1965 spregovoril Ph. Renault, za njim pa M. Sweetingova o Corbelovih raziskavah in dosežkih na krasu v Veliki Britaniji.

Prvega dne so bile na sporedu še štiri teme: kraška denudacija, odlaganje sige, nastanek krasa in kraška porečja. O tej tematiki je govorilo 19 poročevalcev. V okviru prve teme so se zvrstila predavanja o kraški denudaciji in rasti kapnikov v jami Choranche (Vercors), o rezultatih merjenja denudacije s pomočjo standardnih ploščic, o koroziji karbonatnih prodnikov v Babji jami ob Soči, o globinski eroziji, o stanju preučevanja korozije v Italiji ter o topnosti najpogostejših kamnin na Tržaškem Krasu. V okviru druge teme so bila predavanja o merjenju rasti kapnikov in korozije, o ugotavljanju prerazporeditve 45Ca s pomočjo mikroorganizmov, o odlaganju sige v pirenejskem jamskem sklopu Niaux-Lombrives, o biogenih karbonatnih kongregacijah v Maroku, o podzemeljski klimi opušenih rudnikov o ter o kraških pokrajinah in jamah, ki jih je preučeval J. Corbel (poročilo o pripravi Corbelove bibliografije). Pod skupnim naslovom Nastanek krasa so bila podana poročila o polifaznem zakrasevanju horsta v Južni Italiji, o vrtačah in kraških poljih v Veronskem gričevju, o kraškem pretakanju vode v kredi Pariškega bazena, o krasu Alpes d'Huez v Centralnih Alpah ter o zakrasevanju v umbrijskih Apeninih. V okviru zadnje teme je bilo dvoje predavanj, o kraškem povodju Delme v zaledju Metza in zadnje, zato pa toliko pomembnejše, o kraškem raztapljanju, izraženem v volumnu kraškega vodonosnika (na primeru poizkusnega vodonosnika pri Montpellieru).

Nekaj prispevkov, navezanih na kras v Loreni in Šampanji, to je v okolici mesta, kjer je bilo srečanje, so avtorji predstavili drugi oziroma tretji dan na terenu, kar je bilo še posebej zanimivo, ker si je bilo mogoče ogledati tudi merilne priprave, pokrajino ter kraške oblike, o katerih je bilo govora. Ekskurziji sta sicer v dveh dnevih seznanili udeležence s pokritim krasom v Loreni, poseben poudarek je bil namenjen hidrologiji in kraški pirateriji, ter kras v kredi.

Med 50—60 udeleženci tega srečanja so bili predstavniki desetih držav: Avstrije, Belgije, Francije, Italije, Nizozemske, Španije, Turčije, Velike Britanije, Zvezne republike Nemčije in Jugoslavije. Kljub temu, da so bili ti dnevi pravzaprav uradno srečanje Komisije za kraško denudacijo pri Mednarodni speleološki zvezi, je imelo

bolj zahodni oziroma srednjeevropski značaj. To je še bolj opazno pri pregledu obravnavane tematike: 10 prispevkov je obravnavalo francoski kras, 5 italijanskega, po en prispevek jugoslovanski in maroški kras, dvoje prispevkov pa je bilo splošnega značaja, teoretičnih. Vsekakor je bilo čutiti odsotnost ameriških in vzhodnoevropskih kolegov, še bolj pa razprav o tropskem in polarnem krasu, saj srednje in južnoevropski kras že tako najbolje poznamo. Vprašujemo se, ali so vzroki res ekonomske narave in relativne nepomembnosti srečanja, ali pa je zašla kraška denudacija v zagatno oziroma slepo dolino.

Andrej Kranjc